

Σίμος Πατακιάς (1943 – 1997)

Ο Σ. Πατακιάς γεννήθηκε το 1943 και στα παιδικά του χρόνια ακολούθησε την οικογενειακή μετανάστευση, αποτέλεσμα του πατρικού λειτουργήματος. Αρκετά χρόνια πέρασε στη Μυτιλήνη, όπου ο πατέρας του χρημάτισε εισαγγελέας.

Σπούδασε στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου γνώρισε τη σύζυγό του και έφτιαξαν μία όμορφη οικογένεια.

Αρκετά νέος άρχισε τις φιλοτελικές του αναζητήσεις. Το 1976 οργανώθηκε στην ΕΦΕ και το 1978 εκλέχτηκε στο Διοικητικό της Συμβούλιο. Υπηρέτησε μέχρι το 1988 ως Έφορος Συλλογών, μέχρι το 1992 ως Έφορος Νεότητας, μέχρι το 1994 ως Κοσμήτωρ και στη συνέχεια, μέχρι την αιφνίδια αναχώρησή του, ως Αντιπρόεδρος.

Διακρινόταν για το χιούμορ και το σατυρικό τρόπο, με τον οποίο αντιμετώπιζε τις τυχόν δυσκολίες, ιδιότητες, που τον έκαναν αγαπητό σε όλους.

Ο Σ.Π. φιλοτελιστής από μικρός, γρήγορα «ξέφυγε» από την παραδοσιακή συλλογή ελληνικών γραμματοσήμων και τα ενδιαφέροντά του προσανατολίστηκαν σε ξένους φιλοτελικούς χώρους. Η πρώτη συλλογή μονοφύλλων Αιγύπτου εντυπωσίασε, με το θάρρος που επέδειξε να ασχοληθεί με κάτι άλλο εκτός Ελλάδος.

Στη συνέχεια αφιερώθηκε με όλη του τη δύναμη στη συλλογή των γραμματοσήμων της βικτωριανής περιόδου της Κύπρου όπου διέπρεψε, αποσπώντας πολλές φορές μεγάλα επίχρυσα μετάλλια με δώρα σε διάφορες διεθνείς εκθέσεις. Ήταν μια επάξια εκπροσώπηση όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της Κύπρου, την οποία πρόβαλε φιλοτελικά, θεωρώντας το ως εθνικό του χρέος. Και αυτό, πολύ πριν από την περίοδο, κατά την οποία η Κύπρος άρχισε να προβάλλεται στον διεθνή χώρο αυτοδύναμα με δικές της συλλογές.

Από τους πρώτους εραστές της συλλογής τηλεκαρτών, ήταν ο πατέρας της λέξης “καρτολάγνος”, που απέδιδε τόσο επιτυχημένα τη μανία αυτής της συλλογής, ενώ απολαυστικές ήταν οι διηγήσεις του σχετικά με την ανεύρεση τηλεκαρτών στους τηλεφωνικούς θαλάμους των Αθηνών και της Κύπρου.

Η πανελλαδική αναγνώριση τον εξέλεξε το 1992 στο Δ. Συμβούλιο της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας, τη λειτουργία της οποίας υπηρέτησε μέχρι το θάνατό του με πίστη και συνέπεια, αναλαμβάνοντας το έργο του «αντιπροσώπου» (Commissioner) σε αρκετές διεθνείς φιλοτελικές εκθέσεις.

Η αγάπη του για τη συλλογή της Κύπρου τον οδήγησε σε επίπονες αναζητήσεις σε διάφορες βιβλιοθήκες αποδελιτώνοντας εφημερίδες της εποχής και φιλοδοξώντας, όταν οι βιοτικές ανάγκες θα του επέτρεπαν, να γράψει την ταχυδρομική ιστορία της βικτωριανής περιόδου. Δυστυχώς δεν πρόλαβε.

Αντώνης Βιρβίλης
«ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ 581», Νοέμβριος – Δεκέμβριος 1997